

When I'm 64

Een halve eeuw geleden brachten The Beatles de bekende song “When I'm 64” uit. Het thema ‘samen oud(er) worden’ wordt daarin enigszins romantisch uitgewerkt. Wellicht betekent de refreinvraag ‘Will you still need me, will you still feed me?’ uit die song vandaag voor jou iets anders dan pakweg 30 jaar geleden. In de periode van (jong)volwassenheid betekent iemand nodig hebben iets anders dan na een exclusief samen-leven van 40 of 50 jaar. Gevoed (moeten) worden is voor elke leeftijd een ingrijpende ervaring. Zou gevoed moeten worden de overtreffende trap kunnen zijn van iemand nodig hebben? Of bedoelt de songwriter iets anders? Maak je nog elke dag het eten voor me klaar? Het beeld van de vrouw aan de haard en het fornuis? Waar is de tijd, waar is de tijd...

Een eerste gedachte bij de titel is: dienen we 64 niet te vervangen door 84? Wie vandaag 64 is (of langzaam maar niet zeker in de buurt komt) onderdrukt een glimlach en herinnert zich andere songs van The Beatles. De romantische beschrijving ‘knit a sweater by the fireside, doing the garden, digging the weeds’ correleert niet met de gemiddelde actieve zestiger, die nog sportief is, een cursus wijn proeven volgt en nadenkt over de volgende citytrip.

Een tweede gedachte betreft het samen oud worden: de bijna vanzelfsprekendheid ervan, het verlangen om via eenvoudige zaken en handelingen samen te genieten van de oude dag, het afstand nemen van ambities en grote doelen: ook dat staat onder

druk. Voor vele senioren betekent oud worden een aantal nog te realiseren projecten. Gewoon samen oud en wijs zijn, wordt als ideaalbeeld niet langer weerhouden.

Twee maanden geleden ontstond er via een getuigenis van een verpleegkundige onrust in de sector van de ouderenzorg in België en kwamen de ouderen manifest in beeld. De tsunami van berichten, opinies en meningen gaf aan dat het thema ‘ouder worden’ resoneert in de hoofden en harten van jong en oud.

An Haekens, ouderenpsychiater en hoofdarts van de Alexianen Zorggroep Tienen, stelt dat ouderen die zich hun leeftijd voelen (met de bijhorende kleine en grote kwaaltjes) en bijgevolg minder energie en vitaliteit uitstralen, angst kunnen oproepen bij de jongere medemensen. Onze cultuur is gerontofob en kan niet ‘uit de voeten’ met de gevolgen van ouder worden. Die angst, die zich uit onder de vorm van sterke vooroordelen tegenover oude mensen, wordt als ‘ageism’ omschreven. “Wat jongeren denken over ouderen, denken ze over zichzelf, maar dan in de toekomst. De angst die jongeren hebben voor de ouderdom, is angst voor zichzelf”, stelt Dr. Haekens. Mensen die al dan niet krampachtig de jeugd proberen te behouden, kunnen een bron van inkomsten betekenen voor de antiagingindustrie.

Het gevecht om de jeugd te behouden is bij voorbaat een verloren gevecht en voor vele ouderen blijkt een overstap naar een woon-en zorgcentrum een onvermijdelijk

ke laatste etappe. Ook het woon-en zorgcentrum staat onder druk. Ondanks de dagelijkse inzet en gedrevenheid van vele hulpverleners om de cliënt zo onafhankelijk mogelijk en met zoveel levenskwaliteit als mogelijk te bejegenen, werden er deze zomer in de media klachten geformuleerd. Een pleidooi voor maatwerk in de plaats van haastwerk vat de vele aanbevelingen samen. Te weinig tijd om te praten, te luisteren of aandacht te geven aan de bewoners, te weinig medewerkers op de werkvloer, een tekort aan personeel, onangepaste voeding... Maar die kommer en kwel-teneur wordt niet volledig herkend in enquêtes en bevragingen aan de bewoners.

Guy Tegenbos, senior writer Wetstraat bij De Standaard, pleit voor een nieuwe aanpak: anders gaan zorgen, anders gaan wonen. Het huidige zorgmodel dient te wij-

zigen naar een model waarbij zelfzorg en thuiszorg nadrukkelijker op de voorgrond staan. Niet enkel het zorgmodel moet veranderen, ook het woonmodel. "Het wordt tijd dat de mensen leren dat ze, lang vóór ze immobiel worden, moeten verhuizen naar woningen die aangepast zijn aan mogelijke beperkingen, woningen dicht bij de diensten en voorzieningen die ze nodig hebben."

"O Tempora, o mores" zou Cicero hierover kunnen zeggen. Wijlen mijn schoonvader stelde, nuchter als hij was, dat hij geen voorstander was van het alternatief voor ouder worden. "Het is lang dood te zijn", was steevast de repliek van wijlen mijn vader.

Eddy Impens, hoofdredacteur

ADVERTENTIE

ALLGRO
Sint-Lievens-Houtem - 09 360 83 48 - allgro.be

Specialist in vers gesneden groenten
Spécialiste en légumes frais coupés

all salads
verses - salades - fraîches